

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY (EU) č. 1241/2012

ze dne 11. prosince 2012,

kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 1138/2011 o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾ (dále jen „základní nařízení“), a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí (dále jen „Komise“) po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V srpnu 2010 Komise prostřednictvím oznámení o zahájení řízení zveřejněným dne 13. srpna 2010⁽²⁾ zahájila řízení s ohledem na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí (dále jen „mastné alkoholy“) pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „dotčené země“).
- (2) V květnu 2011 uložila Komise nařízením (EU) č. 446/2011⁽³⁾ (dále jen „prozatímní nařízení“) prozatímní antidumpingové clo na dovoz mastných alkoholů pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie a v listopadu 2011 bylo na stejný dovoz uloženo konečné antidumpingové clo prováděcím nařízením Rady (EU) č. 1138/2011⁽⁴⁾ (dále jen „konečné nařízení“).
- (3) Dne 21. ledna 2012, společnost PT Ecogreen Oleochemicals, indonéský vyvážející výrobce mastných alkoholů, společnost Ecogreen Oleochemicals (Singapur) Pte. Ltd a společnost Ecogreen Oleochemicals GmbH (dále společně označené jako „skupina Ecogreen“) podaly u Tribunálu žalobu (věc T-28/12) na zrušení konečného nařízení, pokud jde o uložení antidumpingového cla ve

vztahu ke skupině Ecogreen. Skupina Ecogreen napadla úpravu své vývozní ceny provedené na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení za účelem srovnání této vývozní ceny s běžnou hodnotou.

- (4) Dne 16. února 2012 rozhodl Soudní dvůr ve spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P Rada Evropské unie a Evropská komise v. Interpipe Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT). Soudní dvůr zamítl hlavní kasační opravné prostředky a vedlejší kasační opravné prostředky proti rozhodnutí Tribunálu ve věci T-249/06 Interpipe Nikopol'sky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) v. Rada Evropské unie. Tribunál zrušil článek 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006⁽⁵⁾, pokud jde o společnost Interpipe NTRP VAT, mimo jiné z důvodu zjevně nesprávného posouzení při provádění úpravy na základě čl. 2 odst. 10 písm. i), a pokud jde o společnost Interpipe Niko Tube ZAT, na základě jiných důvodů.
- (5) Vzhledem k tomu, že faktické okolnosti, pokud jde o úpravu provedenou podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, zejména kombinace těchto faktorů: objem přímého prodeje do třetích zemí nižší než 8 % (1–5 %) veškerého vývozu; existence společného vlastnictví/kontroly obchodníka a vyvážejícího výrobce; povaha funkcí obchodníka a vyvážejícího výrobce, jsou v případě skupiny Ecogreen podobné jako v případě společnosti Interpipe NTRP VAT, je považováno za vhodné znovu

(1) Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

(2) Úř. věst. C 219, 13.8.2010, s. 12.

(3) Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 47.

(4) Úř. věst. L 293, 11.11.2011, s. 1.

(5) Nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska a Rumunska, a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli, pocházejících mimo jiné z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny (Úř. věst. L 175, 29.6.2006, s. 4).

vypočítat dumpingové rozpětí pro skupinu Ecogreen, aniž by byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i), a odpovídajícím způsobem změnit konečné nařízení.

A. NOVÉ POSOUZENÍ ZJIŠTĚNÍ NA ZÁKLADĚ ROZSUDKU TRIBUNÁLU

- (6) Na základě zrušení úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) činí dumpingové rozpětí stanovené pro skupinu Ecogreen, vyjádřené jako procentní podíl z dovozní ceny CIF na hranice Unie před proclením, méně než 2 %, a proto se v souladu s čl. 9 odst. 3 základního nařízení považuje za zanedbatelné. S ohledem na tyto okolnosti by šetření týkající se skupiny Ecogreen mělo být zastaveno, aniž by byla uložena jakákoli opatření.
- (7) Dumpingové rozpětí pro všechny společnosti v Indonésii jiné než pro vyvážejícího výrobce s individuálním rozpětím, stanovené na základě největšího dumpingového rozpětí spolupracujícího indonéského vyvážejícího výrobce, by mělo být přezkoumáno s přihlédnutím k nově vypočtenému dumpingovému rozpětí pro skupinu Ecogreen.

B. POSKYTNUTÍ INFORMACÍ

- (8) Dotčené zúčastněné strany byly informovány o návrhu týkajícím se přezkumu sazeb antidumpingového cla prostřednictvím dvou dokumentů, prvního ze dne 13. června 2012 a druhého ze dne 25. září 2012. Všem stranám byla také poskytnuta lhůta, ve které mohly po obdržení jednotlivých dokumentů poskytujících příslušné informace vznést námítky v souladu se základním nařízením.
- (9) Vyjádření k dokumentu ze dne 13. června 2012 zaslala společnost P.T. Musim Mas (PTMM), druhý vyvážející výrobce v Indonésii, jakož i jeden výrobce v Unii a jeden vyvážející výrobce v Malajsii. Společnost PTMM rovněž požádala o slyšení před útvary Komise a toto slyšení jí bylo umožněno.
- (10) Společnost PTMM, pro kterou byla rovněž provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i), namítala, že rozsudek Soudního dvora ve spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P by měl vést k novému výpočtu jejího dumpingového rozpětí podobně jako u skupiny Ecogreen, aniž by byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i), neboť v případě, že je vytvořena jediná hospodářská entita, která se skládá z vyvážejícího výrobce a obchodníka, není možné provést úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i). Společnost rovněž tvrdila, že důkazní břemeno týkající se nutnosti provedení úpravy nesou orgány, přičemž v případě společnosti PTMM tuto nutnost neprokázaly. Společnost dále tvrdila, že její okolnosti jsou

totožné s okolnostmi v případě skupiny Ecogreen a že případný rozdíl v zacházení by proto znamenal diskriminaci.

- (11) Pokud jde o připomínky vznesené společností PTMM, je třeba poznamenat, že ze soudního rozsudku ve spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P nevyplývá, že je-li vytvořena jediná hospodářská entita, nelze provést úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Jak bylo vysvětleno v konečném nařízení, v komunikaci se společností, jakož i níže, v případě společnosti PTMM je úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) považována za odůvodněnou.
- (12) Existuje řada rozdílů mezi okolnostmi týkajícími se uvedených dvou indonéských vyvážejících výrobců, zejména kombinace následujících skutečností: úroveň přímého prodeje na vývoz skutečněného výrobcem; význam činností a funkcí obchodníka týkající se produktů pocházejících ze společnosti, jež s ním nejsou ve spojení; existence smlouvy mezi obchodníkem a výrobcem, která stanoví, že obchodník za prodej na vývoz obdrží provizi. Vzhledem k rozdílu v okolnostech týkajících se uvedených dvou společností je třeba tvrzení o diskriminaci zamítnout.
- (13) Připomíná se, že společnost PTMM rovněž podala u Tribunálu žalobu (věc T-26/12) na zrušení konečného nařízení, pokud jde o antidumpingové clo ve vztahu ke společnosti PTMM.
- (14) Jeden vyvážející výrobce z Malajsie tvrdil, že rozsudek ve spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P ani skutečnosti, které v něm jsou uvedeny, nehovoří ve prospěch nového výpočtu rozpětí pro skupinu Ecogreen, aniž by byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i). Zdůraznil, že podle zjištění Tribunálu ve věci T-249/06 došlo ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, pokud jde o úpravu, kterou Rada provedla ve vztahu k vývozní ceně účtované společností Sepco v souvislosti s transakcemi týkajícími se trubek vyrobených společností Interpipe NTRP VAT, ale nikoliv trubek vyrobených společností Interpipe Niko Tube ZAT. Vzhledem k rozdílné situaci v případě společnosti Interpipe NTRP VAT a v případě společnosti Interpipe Niko Tube ZAT nemohly být tudíž faktické okolnosti týkající se skupiny Ecogreen současně podobné okolnostem těchto dvou společností.
- (15) Toto tvrzení se přijímá. Situace skupiny Ecogreen je skutečně podobná situaci společnosti Interpipe NTRP VAT. Toto zjištění opravňuje nutnost uskutečnit příslušné kroky k novému výpočtu dumpingového rozpětí pro skupinu Ecogreen, aniž by byla provedena úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i).

- (16) Vyvážející výrobce v Malajsii dále tvrdil, že situace skupiny Ecogreen, jak je popsána v konečném nařízení, není podobná ani situaci společnosti Interpipe NTRP VAT. Po přehodnocení přesných faktických okolností týkajících se skupiny Ecogreen se však má za to, že jsou dostatečně podobné okolnostem v případě společnosti Interpipe NTRP VAT, neboť stejný druh kontroly, který byl zjištěn Tribunálem v případě společnosti Interpipe NTRP VAT při posuzování, zda je provádění obchodní činnosti ve společnosti pod kontrolou vyvážejícího výrobce nebo zda existuje společná kontrola, byl shledán v případě skupiny Ecogreen, přičemž tato skutečnost spolu s několika dalšími faktory, jak je uvedeno ve 4. bodě odůvodnění, vede k závěru, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení neměla být provedena.
- (17) Tentýž vyvážející výrobce v Malajsii vedle svého argumentu týkajícího se podobnosti mezi situací skupiny Ecogreen a okolnostmi věci T-249/06 tvrdil, že poskytnuté informace zaslané dne 13. června 2012 nebyly dostatečné a že měly být zveřejněny dodatečné informace o podstatných skutečnostech a úvahách, které opravňují nový výpočet pro skupinu Ecogreen. Jeden výrobce v Unii rovněž uvedl, že v obou případech bylo poskytnutí informací, jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění, nedostatečné, a tvrdil, že mu bylo upřeno právo na obhajobu.
- (18) V této souvislosti se připomíná, že některé údaje týkající se jednotlivých společností mají důvěrnou povahu a nemohou být poskytnuty třetím stranám. Povaha faktických okolností v případě skupiny Ecogreen, jež jsou podobné okolnostem v případě společnosti Interpipe NTRP VAT, jak je uvedeno v 5. bodě odůvodnění, byla nicméně dne 13. června 2012 a dne 25. září 2012 zpřístupněna zúčastněným stranám, jimž byla poskytnuta lhůta, ve které mohly po obdržení jednotlivých dokumentů poskytujících příslušné informace vznést námitky v souladu se základním nařízením.
- (19) V odpovědi na druhý dokument zaslaný dne 25. září 2012 strany většinou jen znovu zopakovaly svá tvrzení, která uvedly v odpovědích na první dokument ze dne 13. června 2012.
- (20) Společnost PTMM rozpracovala připomínky na základě svého hlavního argumentu, podle něhož existence jediné hospodářské entity společnosti PTMM a jejího obchodníka vylučuje úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, přičemž tvrdila, že orgány posouvají soudní doktrínu jediné hospodářské entity do oblasti funkčního přístupu, kdy by bylo zapotřebí provést analýzu funkcí obchodníka ve spojení.
- (21) Je třeba poznamenat, že tento bod se týká právní otázky, která je předmětem právě projednávaného případu.
- (22) Společnost PTMM dále tvrdila, že argumenty ve 12. bodě odůvodnění nejsou přesvědčivé ani dostačující k rozlišení okolností v případě skupiny Ecogreen a společnosti PTMM.
- (23) V tomto ohledu stačí uvést, že podle ustálené judikatury nepředstavuje rozdílné zacházení se společnostmi, jejichž situace není totožná, diskriminaci⁽¹⁾. V dané souvislosti byl každý jednotlivý případ posuzován na základě svých konkrétních výsledků proti zjištěným rozsudkům ve věci T-249/09 a spojených věcech C-191/09 P a C-200/09 P.
- (24) První argument: Úroveň přímého prodeje na vývoz dosažená výrobcem. Společnost PTMM uvedla, že nemá žádné oddělení marketingu a prodeje, a tvrdila, že veškerý prodej uskutečněný přímo výrobcem v Indonésii (a ne obchodníkem ve spojení) byl prováděn pouze za účelem dosažení souladu s právními požadavky. Funkce marketingu a prodeje vykonával obchodník v Singapuru. Z tohoto důvodu společnost PTMM tvrdila, že tento argument není důvodem pro úpravu podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, ani pro stanovení rozdílu mezi společnostmi PTMM na jedné straně a společností Interpipe NTRP VAT na straně druhé.
- (25) Podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení se provede srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou na stejné obchodní úrovni s náležitým přihlédnutím k rozdílu, které ovlivňují srovnatelnost cen. Nejsou-li takto určená běžná hodnota a vývozní cena srovnatelné na tomto základě, provedou se pokaždé náležité individuální úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a srovnatelnost cen.
- (26) Na tomto základě, a jak je vysvětleno ve 38. bodě odůvodnění prozatímního nařízení, byly úpravy o rozdíly mimo jiné v provizích mezi vývozní prodejní cenou a prodejní cenou na domácím trhu v původním šetření považovány za odůvodněné vzhledem k rozdílným obchodním kanálům mezi vývozem do Evropské unie a prodejem na domácím trhu.
- (27) Argumenty předložené společností PTMM nejsou v rozporu s prvním tvrzením, tj. že úroveň přímého prodeje na vývoz uskutečněného společností PTMM je vyšší než u společnosti Interpipe NTRP VAT a že tato skutečnost odlišuje společnost PTMM od skupiny Ecogreen. Z úrovně přímého prodeje na vývoz lze jen vyvodit, že vývozní prodej společnosti PTMM se neuskutečňuje pouze prostřednictvím obchodníka ve spojení v Singapuru, ale také z Indonésie.

⁽¹⁾ Věc C-248/04, Koninklijke Cooperatie Cosun, Sb. rozh. 2006, s. I-10211, bod 72, a věc C-303/05 Advocaten voor de Wereld, Sb. rozh. 2007, s. I-3633, bod 56. Věc C-372/06 Asda Stores Ltd proti Commissioners of Her Majesty's Revenue and Customs, Sb. rozh. 2007, s. I-11223, bod 62.

(28) Druhý argument: Význam činností a funkcí obchodníka týkající se produktů pocházejících ze společností, které nejsou ve spojení. Společnost PTMM tvrdila, že zatímco nepopírá, že činnosti obchodníka ve spojení zahrnovaly řadu různých produktů na bázi palmového oleje, má tento argument za chybný, neboť se zakládá na činnostech mimo oblast působnosti původního šetření.

(29) Za účelem posouzení, zda funkce obchodníka nejsou činnostmi vnitřního obchodního oddělení, ale jsou srovnatelné s funkcemi obchodního zástupce pracujícího za provizi ve smyslu rozsudku Tribunálu ve věci T-249/06, je třeba posuzovat činnosti obchodníka s ohledem na hospodářskou realitu. Existují podobnosti, pokud jde o funkce obchodníka, co se týče dotčeného produktu a ostatních produktů, s nimiž obchoduje. To potvrzuje skutečnost, že, jak je uvedeno ve 30. a 31. bodě odůvodnění, vztah mezi společností PTMM a obchodníkem ve spojení, včetně jeho funkcí, pokud jde o většinu, ne-li o všechny produkty – včetně dotčeného výrobku – se řídí jedinou smlouvou, aniž jsou rozlišovány jednotlivé výrobky. Je třeba poznamenat, že celkové činnosti obchodníka byly v podstatné míře založeny na dodávkách pocházejících od společností, které nejsou ve spojení. Funkce obchodníka jsou proto obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za provizi.

(30) Třetí argument: Existence smlouvy mezi obchodníkem a výrobcem, která stvrzuje, že obchodník za prodej na vývoz obdrží provizi. Společnost PTMM tvrdila, že tato smlouva byla rámcová dohoda za účelem regulace převodní ceny mezi stranami ve spojení v souladu s použitelnými daňovými pokyny Indonésie/Singapuru a mezinárodně přijatými pokyny pro převodní ceny.

(31) Skutečnost, že tato dohoda může být rovněž použita pro výpočet obvyklé ceny v souladu s platnými daňovými pokyny, neodporuje zjištění, že na základě uvedené dohody obdržel obchodník provizi ve formě fixní marže pouze za mezinárodní prodej a činnosti spojené s marketingem. Zjištění, že účelem smlouvy bylo řídit vztah mezi společností PTMM a obchodníkem a neměla být omezena jen na převodní ceny nebo daňové otázky, je odůvodněno samotným názvem a podmínkami této smlouvy. Smlouva tedy představuje nepřímý důkaz toho, že funkce obchodníka jsou podobné funkcím obchodního zástupce pracujícího za provizi.

(32) S ohledem na výše uvedené argumenty dosáhly orgány úrovně důkazů vyžadované ustálenou judikaturou⁽¹⁾: svá zjištění opíraly o přímé nebo alespoň nepřímé důkazy. Co se týče společnosti PTMM a z důvodů vysvětlených

výše, je úprava vývozní ceny podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení odůvodněná, a stávající úroveň antidumpingového cla by tudíž měla být zachována.

C. ZÁVĚR

(33) Na základě výše uvedených skutečností by celní sazby použitelné pro společnost Ecogreen a všechny ostatní společnosti v Indonésii (kromě společnosti P.T. Musim Mas) měly být změněny. Pozměněné sazby se použijí se zpětnou působností ode dne vstupu prováděcího nařízení (EU) č. 1138/2011 v platnost včetně veškerého dovozu, který v období mezi 12. květnem 2011 a 11. listopadem 2011 podléhal prozatímnímu clo. Konečné antidumpingové clo zaplacené nebo zaúčtované podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1138/2011 v původním znění a prozatímní antidumpingová cla vybraná s konečnou platností podle článku 2 téhož nařízení v původním znění přesahující celní sazbu uvedenou v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1138/2011 ve znění tohoto nařízení by měla být tudíž vrácena nebo prominuta. Žádost o vrácení nebo prominutí by se měla podávat u vnitrostátních celních orgánů v souladu s platnými celními předpisy,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V tabulce v čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení (EU) č. 1138/2011 se řádek týkající se Indonésie nahrazuje tímto:

Země	Společnost	Konečné antidumpingové clo (EUR/t čisté hmotnosti)	Doplňkový kód TARIC
„Indonésie	P.T. Ecogreen Oleochemicals Batam, Kabil, Batam,	0,00	B111
	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Všechny ostatní společnosti	45,63	B999 ^a

Článek 2

Cla zaplacená nebo zaúčtovaná podle článku 1 prováděcího nařízení (EU) č. 1138/2011 v původním znění a prozatímní cla vybraná s konečnou platností podle článku 2 téhož nařízení v původním znění, které přesahují částku stanovenou v článku 1 tohoto nařízení, se vrátí nebo prominou. Žádost o vrácení nebo prominutí se podává u vnitrostátních celních orgánů v souladu s platnými celními předpisy.

⁽¹⁾ T-249/06, body 180 a 181.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 12. listopadu 2011.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 11. prosince 2012.

Za Radu

předseda

A. D. MAVROYIANNIS
